

OTŁUC (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 pl otłuką (1). ◇ *impers praet* otłuczono (1). ◇ [*part praet act* otłukszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. [*Oddzielić zewnętrzną warstwę przez uderzanie [co]: ale ie [drzewo sosnowe] tak śprawią iż pierwey ie śięią w łkorupach ziemię z gnoiem pełnych. [...] roku trzeciego ie przeładzią prosto w grubę z onąż ziemią/ tylko łkorupę otłukłszy Cresc 1571 463.*]

2. [*Omlócić [ile czego]: otłuczono prosa 58 [korców] z tego było jagieł kor. 24 InwBiskWłocł 1582/53.*]

3. *Strącić owoce z drzewa uderzając z dołu kijem lub prętem [co czym] (2) : ORzech Włofki przy drodze kiymi otłuczono RejFig Cc7; A iefli ná nim [drzewku przy drodze] owoc iáki vroście/ áliżci go kiymi wnet otłuką/ że ni listku ná nim nie zołtanie RejZwierc 21v.*

Synonim: obić.

Formacje współrdzenne cf TŁUC.

Cf OTŁUCZONY